

ประกาศเทศบาลตำบลระแหง
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เทศบาลตำบลระแหง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๑

ตามที่สภาเทศบาลตำบลระแหง ได้เห็นชอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลระแหง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับโรคติดต่อที่มาจากสัตว์ รวมทั้งเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลตำบลระแหง แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบความเห็นชอบของที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลระแหง สมัยสามัญสมัยที่ ๔ ครั้งที่ ๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี เทศบาลตำบลระแหง จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลระแหง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยใช้บังคับนับแต่วันที่ประกาศโดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลระแหงแล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นางสาววันเพ็ญ เจริญนนทสิทธิ์)

นายกเทศมนตรีตำบลระแหง

เทศบัญญัติ เทศบาลตำบลระแหง

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

เทศบาลตำบลระแหง
อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลระแหง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ในการตราข้อกำหนดท้องถิ่นขึ้นในเรื่องการดูแล และการควบคุมกิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงต้องมีการกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลระแหง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับโรคติดต่อที่มาจากสัตว์ รวมทั้งเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ และปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตราย และเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนด ให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจ นั้น เป็นการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อย สัตว์

เนื่องจากปัจจุบันเทศบาลตำบลระแหง ยังมิได้ตราเทศบัญญัติดังกล่าวออกมาบังคับใช้ ประกอบกับภายในเขตท้องที่เทศบาลตำบลระแหง ได้มีปัญหาเรื่องการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม เกิดขึ้น ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่ เทศบาลตำบลระแหง จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข ๒๕๓๕ และมาตรา ๕๐ (๓) (๔) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลระแหง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลระแหง

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลระแหง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลระแหง ว่าด้วย การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ สภาเทศบาลตำบลระแหง และผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีจึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลระแหง” เรื่องการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลระแหง เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลระแหง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดของในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลระแหง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งตามมาตรา ๔๔ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์หรือมีสัตว์เลี้ยงไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอก สถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์ไม่ว่าจะมีขอบริ้วหรือไม่

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน สามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลระแหงรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๖ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข แมว ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งเทศบาลตำบลระแหงรับผิดชอบดูแล การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ตามวรรคหนึ่ง นั้น คือกรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาชญากรรม หรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๗ ในเขตเทศบาลตำบลระแหง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สุนัข
- (๒) แมว
- (๓) ช้าง
- (๔) โค
- (๕) กระบือ
- (๖) แพะ
- (๗) แกะ
- (๘) สุกร
- (๙) ไก่, เป็ด, นก สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับ

อนุญาตจากกรมป่าไม้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดของสัตว์ที่ต้องการควบคุมการเลี้ยง สัตว์เพิ่มเติม ในกรณีที่น่าจะปรากฏว่าสัตว์นั้นก่อให้เกิดความรำคาญหรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน หรือเป็นอันตรายต่อการดำรงชีวิตของผู้อื่น ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลระแหง

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลระแหง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตาม ข้อ ๖ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๙ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิธีแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ เป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

ในกรณีที่สัตว์นั้นตายลงโดยมิทราบสาเหตุ หรือต้องสงสัยว่าเป็นโรคที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์ ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุข ภายใน ๒๔ ชั่วโมง เพื่อป้องกันโรคหรืออันตรายที่อาจเกิดมาจากซากสัตว์ นั้น

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้สัตว์เลี้ยงภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ควบคุมการดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลระแหง

หมวด ๒ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๑๐ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๘ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) ห้ามมิให้ระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะโดยตรงและน้ำที่ต้องระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะนั้นต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ก่อนปล่อยสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

ตามความวรรคหนึ่งมาตรฐานของน้ำที่ปล่อยออกจากระบบบำบัดน้ำเสียสู่แหล่งน้ำให้เป็นไปตามมาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ

(๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่ายุ่เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่นๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๑ หลังจากที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๙ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่งอากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๑ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม

เพื่อประกอบการพิจารณา

การขออนุญาตเลี้ยงสัตว์นั้น ในกรณีที่มีการเลี้ยงสัตว์ก่อนที่จะมีการตราข้อกำหนดท้องถิ่นนี้ขึ้น ให้เจ้าของสัตว์สามารถดำเนินการเลี้ยงสัตว์ต่อไปได้อีกเป็นระยะเวลา ๑ ปี โดยมีต้องขออนุญาตแต่ต้องแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน ๑๕ วัน หลังจากที่มีการประกาศข้อกำหนดนี้ และการเลี้ยงสัตว์นั้นต้องเป็นการเลี้ยงสัตว์ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตราย และสร้างความเดือดร้อน รำคาญ แก่ผู้อื่น เมื่อครบกำหนดต้องดำเนินการขออนุญาต

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตราย แก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตว์แพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลระแหง

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๔ เจ้าของสัตว์ต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลระแหง หรือเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุ
ที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางเทศบาล
ตำบลระแหงจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำ
ดังกล่าวบุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยทางเทศบาลตำบลระแหงจะพิจารณา ไล่เบี้ย
ความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๖ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศ
แจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้
ที่สำนักงานเทศบาลตำบลระแหง หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็น
เจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลระแหง

ข้อ ๑๗ กรณีที่กักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องมีค่าใช้จ่าย
เกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนด ๓๐
วันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือหรือขายทอดตลาด
และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์

กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อ
ที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่นๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว
เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในกรณีมิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์
มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนด ตามข้อ ๑๔ เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ ให้แก่
เทศบาลตำบลระแหง ตามจำนวนที่จ่ายจริงด้วย

ข้อ ๑๘ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ
เทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้า
พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้า
การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ
ของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่
เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง
ไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๙ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน
รำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่
เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น
หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้เหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระงับไว้ในคำสั่งนั้น

* อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ *
 ท้ายเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลระแหง
 เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม บาท/ปี
	ค่าธรรมเนียมการปรับ	
๑	ช้าง ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๑,๐๐๐ -บาท
๒	ม้า โค กระบือ สุกร ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐๐ -บาท
๓	แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐ -บาท
๔	แมว สุนัข และสัตว์อื่นๆ ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐ -บาท
	ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิด หรือแต่ละประเภท	ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

หมวดที่ ๔**อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข**

ข้อ ๒๐ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลระแหง ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕**บทกำหนดโทษ**

ข้อ ๒๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๒

เห็นชอบ
พ.จ. ปตป
(นายพินิจ บุญเลิศ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

(ลงนาม)

(นางสาววันเพ็ญ เจริญนนทสิทธิ์)

นายกเทศมนตรีตำบลระแหง